

Ölen Mutluluğun Kefareti

– Rıza Baldede · 04 Nisan 2025

Şiiri bir hotelin en üst katında yazıyorum...

Yıldızlar kalpte olanı gösterir.

Her düşen kar tanesi bir aşk şarkısı.

Hatırlar mısın o günü?

Ayrılığa uygun değildi mevsim.

Ana haberler “Evden çıkmayın” demedi.

Konu komşu söylemedi.

Kar ve ayaz da sessizdi.

Ardımız sıra sarı çiçekler

Yağdı gökyüzünden.

Yüzyılda bir, iyi insanlar böyle uğurlanmış.

Rivayete göre, ayrılığı rüyalarında görmüşler.

Kardelenler rüyayı korumuş.

Gitmek istediğimiz kentler...

Fener yolunda ağaçlar.

Kadere mi inanıyordu, yoksa kedere mi?
Ruh halimize göre deęişir zamanla.

İçerden seslenseydi soba:
"Dışarıya çıkmayın. Soğuk gitmeyin."
Canımıza minnet derdik.
Belki kestane çizerdik,
Siyah-beyaz film izlerdik.

Bu şehirde kar az, ayrılık çok.
Rüzgar ayrılığı bekler.
Şehir'in melekleri üzgün.
Sesleri, ruh gibi dolaşır sokaklarda.

Üçüncü sınıf hotelin üst katında yazıyorum.
Erken ölen mutluluğun ruhu
Geldiği yola geri dönmez.
Araf da kalır.
Ölen mutluluk ardımızda kalır, biz gideriz...